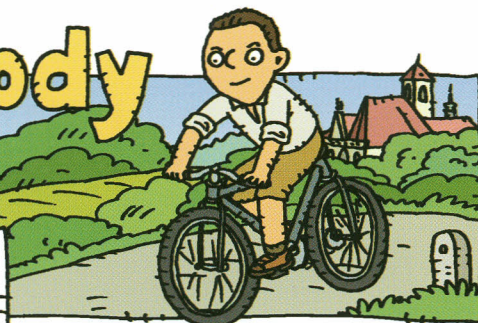

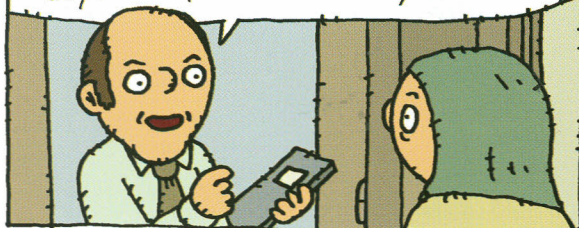
Hurvínkovy příhody

1. díl: Agent Hrbáč

Leopold Färber jezdil od 60. let po kraji a sbíral příběhy z odboje. Navzdory oficiální propagandě se zajímal o skutečné osudy odbojářů a partyzánů.

Dobrý den. Komunisty zajímá jen komunistický odboj. To je ale hrozně nespravedlivé. Já zaznamenávám všechno, aby se nezapomnělo ani na ty ostatní.

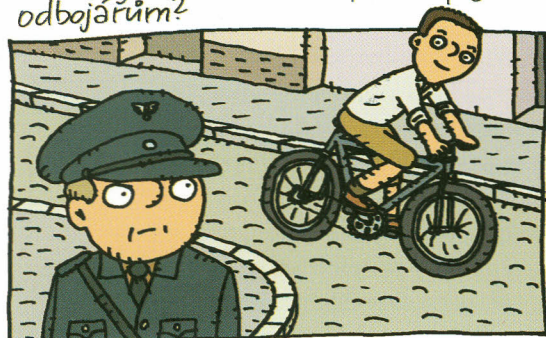
Můj manžel byl tehdy tady v Lipové kovářem. Jako mnoho ostatních i on byl v odboji.

Skoro v každé vesnici byla nějaká skupina. U nás v Lipové, ve Václavově, Vratkově... A ty skupiny mezi sebou potřebovaly spolehlivou spojkou.

Koho by napadlo, že šestnáctiletý kluk, kterému říkali Hurvínek, dělá spojkou odbojářům?

Nosil krátké kalhoty, aby vypadal ještě mladší, a šifrovanou zprávu schoval do dutiny řídítek. Jednou přijel i za mým manželem.

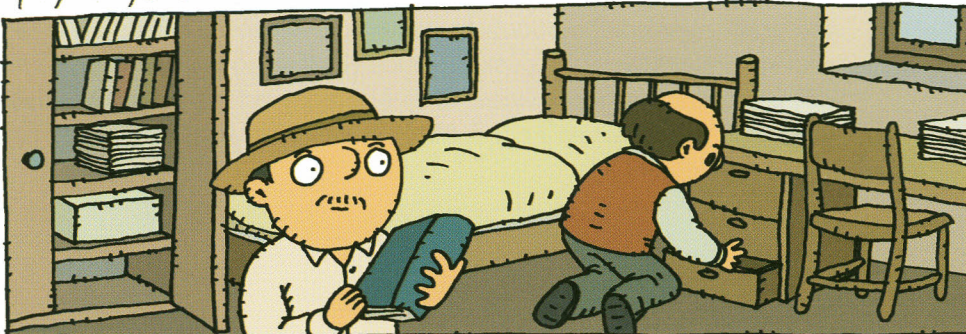
Ve zprávě od pekaře Grubera stálo, že musí neprodleně zlikvidovat agenta pod krycím jménem Hrbáč. Můj muž věděl, kdo to asi je...

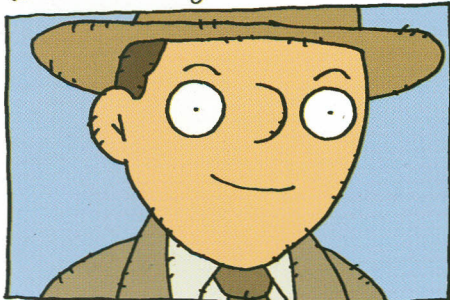
Ještě ten večer se o to postaral.

U „Hrbáče“ doma pak našli spoustu materiálů, které se o nich všech prý chystal donést k brněnskému soudu.

Nebýt toho nenápadného skauta, všechny by nás popravili či umučili. To Hurvínkovi jsme vděčili za život!

Víte, paní Vlachová, hodně jsem se tehdy trápil, že kvůli mně přišel o život člověk, i když to zachránilo hodně jiných.

Ano, to mně říkají Hurvínek.

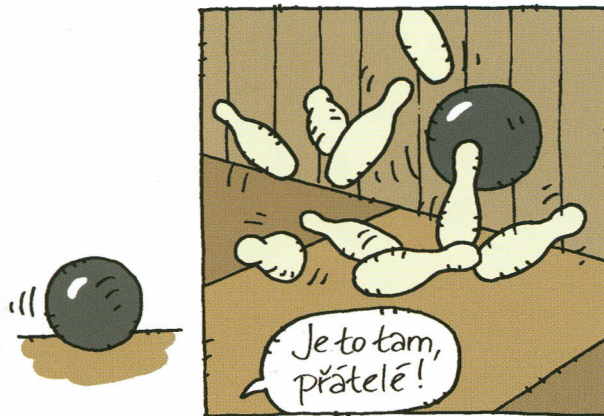
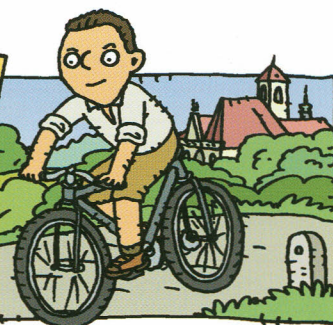

Pokračování příště

Hurvínkovy příhody

2. díl: Bedny za kuželkárnou

V 1. díle jsme se seznámili s odvážným skautem Leopoldem Färberem, kterému nikdo neřekl jinak než Hurvíněk. Za války dělal spojkou mezi odbojářskými skupinami na Boskovicku. A po večerech si přivydělával v místní hospodě u pana Novotného, kde při turnajích stavěl kuželky.

Druhý den ráno...

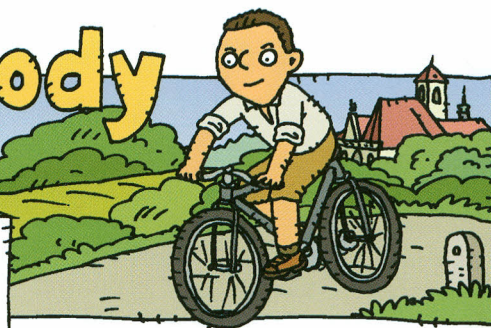
Scénář a kresba: Vhrsti

Pokračování příště

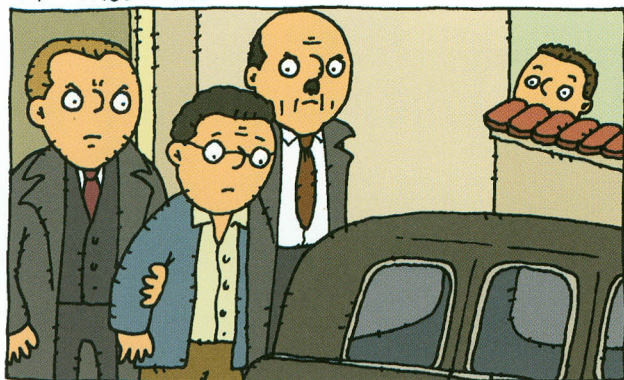
Hurvínkovy příhody

3. díl: Rudá pomoc

Hurvínek se chtěl stát fotografem, ale za války to nešlo. Úřad práce ho přidělil k truhláři Hamplovi. Josef Hampel provozoval nejen truhlářství a pohřební ústav, ale i tajnou výpomoc rodinám vězněných a popravených hasičů.

A zanedlouho...

Hurvínek věděl, že je jen otázkou času, kdy gestapo z jeho mistra vymlátí přiznání, a proto...

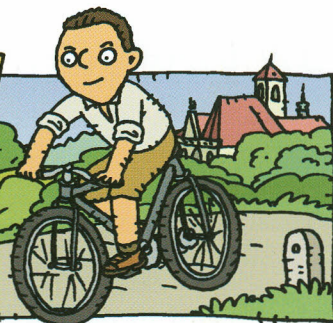
Pokračování příště

Scénář a kresba: Vhrstí

Hurvínkovy příhody

4. díl: Vzpomínka na holokaust

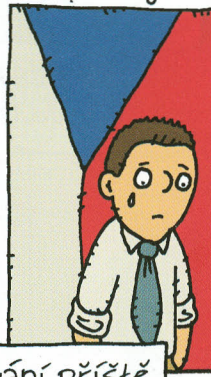
Když bylo po válce, začali se někteří Čechoslováci mstít svým německým sousedům. Konfiskovali jim majetek a po divokém odsunu rabovali ještě víc. Hurvínkova radost z nabytí svobody a naděje na lepší život ve spravedlivějším světě brala rychle za své...

V Boskovičích bydlelo tehdy hodně občanů židovského původu i židovské víry.

Hurvínkův otec byl Žid, ale uzel si katoličku. Smíšené rodiny měly přijít na řadu až později.

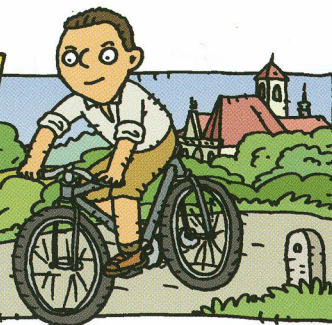

Scénář a kresba: Vhrsti

Pokračování příště

Hurvínkovy příhody

5. díl: Proces

Po válce Hurvínek studoval textilní školu a pak nastoupil do továrny. Jednou museli všichni přerušit práci, vedení textilky svolalo dělníky na závodní shromáždění. Cíl byl jediný. Celá továrna měla demonstrativně odsouhlasit trest smrti pro dr. Miladu Horákovou...

Kdo je pro?

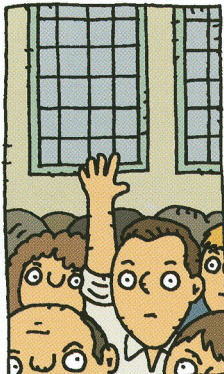
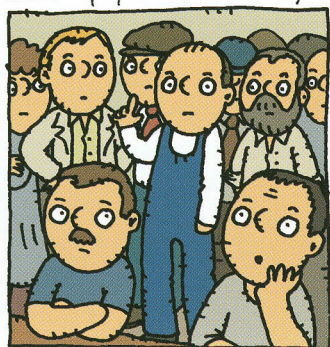
Všichni. Tak to má být.

Jesnad někdo proti?

Nikdo nečekal, že se někdo odváží. Přesto se přihlásila jedna uklízečka...

...jeden komunista, kterému nacisti popravili dva bratry...

...a Hurvínek.

Co to má znamenat?

Za to půjde někdo sedět!

Taková drzost!

Hned druhý den musel Hurvínek do ředitelny.

Jak si to představuješ?

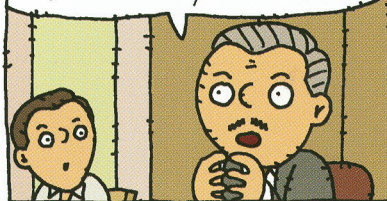
Co si myslíš, že děláš, soudruhu?

Proč si zbytečně komplikuješ život?

Z naší rodiny skončilo mnoho lidí v koncentráku. Na to jsou soudy, aby rozhodovaly, a ne ulice.

Podívejte, pánové, pan Färber je velmi pracovitý a ve svém volném čase jezdí zadarmo po okolních vesnicích s amatérským divadlem.

Zadarmo?

Úplně zadarmo ne. Za sodovku a párek.

Já bych mu to, soudruzi, odpustil.

Tehdy ještě Hurvínek netušil, že jednou před podobným soudem sám stane...

Tentokrát ti to prošlo, Hurvínku.

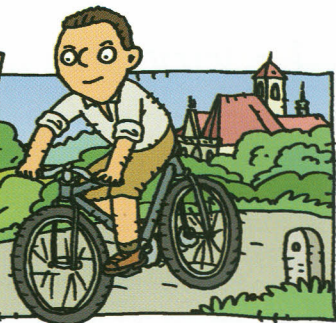
Díky, pane řediteli.

Pokračování příště

Scénář a kresba: Vhrstí

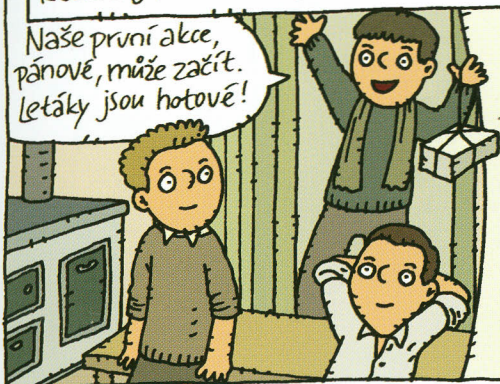
Hurvínkovy příhody

6. díl: Skleněné oko

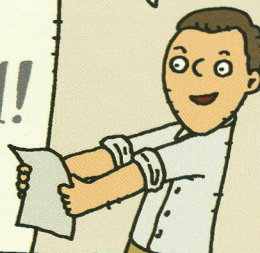
Leopold Färber alias Hurvíněk pracoval za války proti fašistům a po únorovém puči se nebál ani komunistů. Brzy si našel nové přátele - mladičké bratry Josefa a Františka Markovy. Dali se dohromady, protože si chtěli vybojovat svobodu, kterou jim komunisti sebrali.

Naše první akce, pánové, může začít. Letáky jsou hotové!

**NEVĚŘTE
KOMUNISTICKÝM LHÁŘŮM!
AŽ ŽIJE MASARYK!
PRAVDA ŽIJÍ**

Skvělé! Příští týden bychom to mohli rozdat.

Ale co dál?

Chtělo by to nějaké velké sabotážní akce, jaké dělali velcí odbojáři za války.

Co kdybychom odpálili výbušninu v tom školicím středisku SNB?

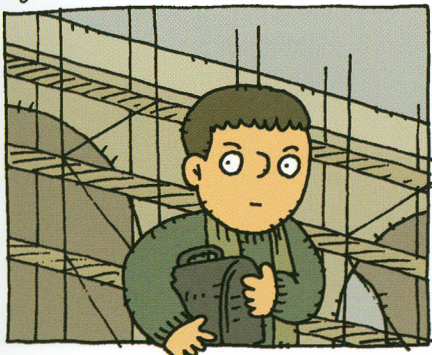
To je pod správou ministerstva vnitra. To by bylo něco!

Ale kde chcete vzít výbušninu?

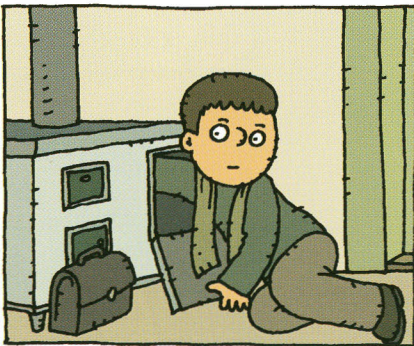

To nechte, pánové, na mně.

Josef skutečně propašoval z jedné stavby trochu výbuštiny.

Nenapadlo ho nic lepšího než trhavinu schovat do kamen.

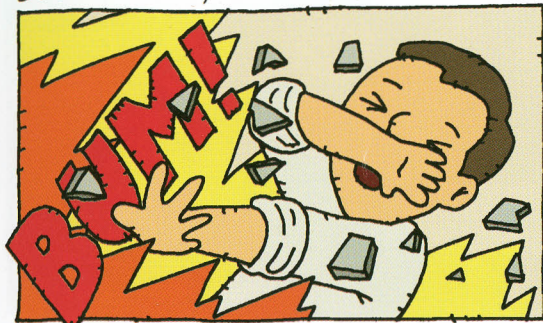

Hurvínkovi to ale nestihl říct, takže druhý den...

Ještě tu nejsou, tak tu zatím zatopím.

Hurvíněk nehodu přežil. Detonace mu prorazila ušní bubínky a střepina z kamen mu vyrazila oko.

Ač je to k neuvěření, jednou mu skleněné oko zachránil život.

A kdepak se, pane Färber, vzala v těch kamnech ta výbušnina?

Za války tam bydleli Němci, tak nejspíš od nich.

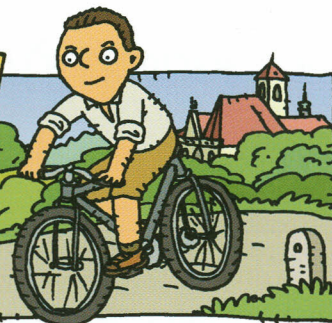
Nu, dobrá...

Pokračování příště

Scénář a kresba: Vhrstí

Hurvínkovy příhody

7. díl: Smrt komunistům

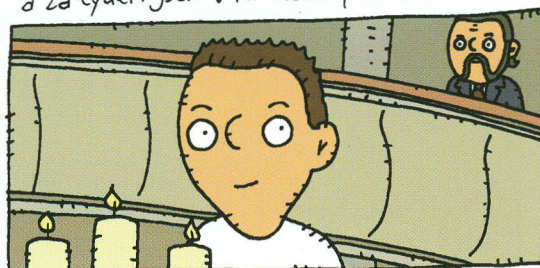
Leopold Färber, kterému pro jeho veselou povahu nikdo neřekl jinak než Hurvíněk, byl od dětství nadšeným skautem. A ještě v dobách nastupujícího komunismu sám vedl skautský oddíl, do kterého chodily i děti místních komunistických funkcionářů. Jako bývalý odbojář byl pro svůj oddíl velkým vzorem.

Na židovském hřbitově, kde jsme si předávali zprávy s našimi partyzány, jsem jednou objevil dva ruské válečné zajatce. Nosil jsem jim pak jídlo a šaty.

Taky hrabě Mensdorf nám pomáhal. Ministrval jsem v kostele a hrabě seděl vždycky na svém místě. Napsal jsem mu požadavek do modlitební knížky a za týden jsem v ní našel peníze.

Nebo jsme tajně tiskli letáky s nápisem „SMRT FAŠISMU!“

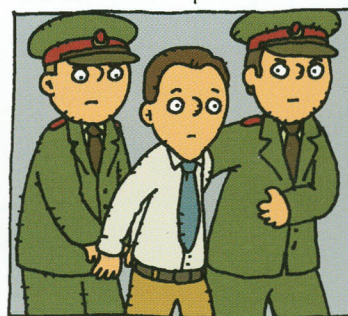
Hurvíněk netušil, že svým vyprávěním děti inspiroval.

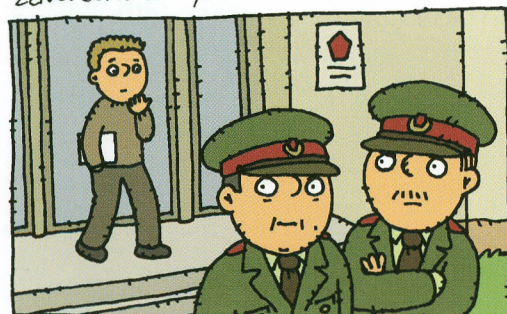
Když pak při prohlédávání klubovny objevili i...

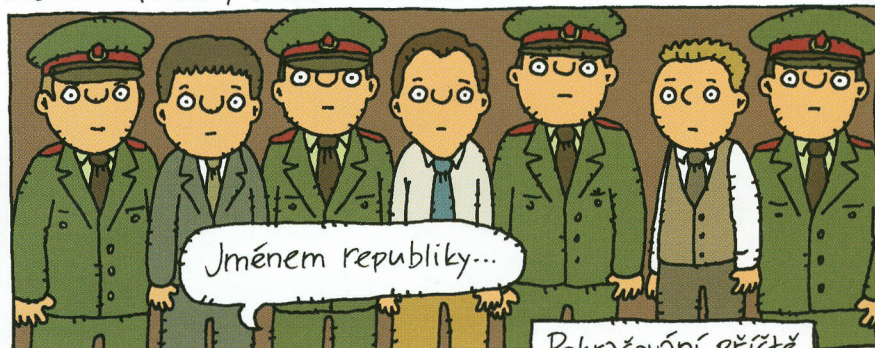
Hurvíněk byl zatčen 8. května 1950. Tentýž den odvedli i Josefa Marka.

František chodil ještě na základní školu. Počkali si na něj v den závěrečného vysvědčení.

Komunistická justice odsoudila všechny za čin, který ani nestačili spáchat, včetně mladistvého Františka...

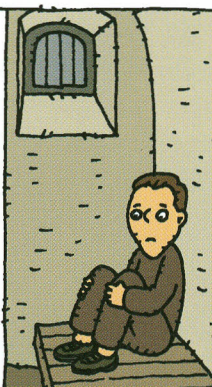
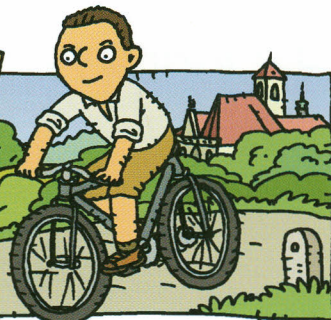
Scénář a kresba: Vhrstí

Pokračování příště

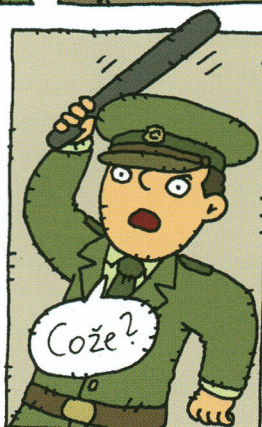
Hurvínkovy příhody

8. díl: Sadista Brabec

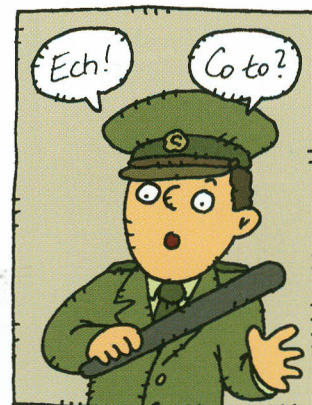
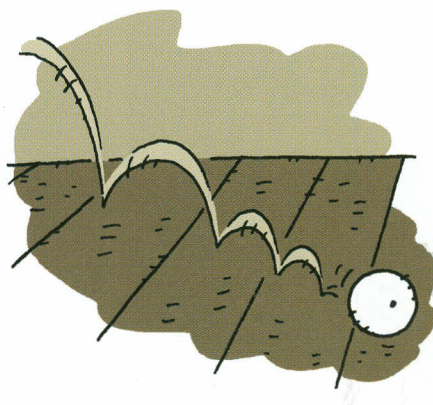
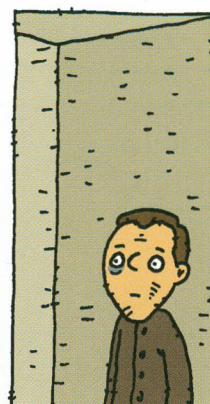
Leopolda a jeho přátele odsoudili za distribuci protikomunistických letáků, které vůbec distribuovat nestačili. Soudci však stačilo, že obžalovaní čin spáchat chtěli. Hurvíněk dostal 16 let. Leopold s Josefem si měli svoje tresty odkroutit v borské věznici pod dozorem nechvalně známého bachaře Brabce.

Druhý den.

Další den.

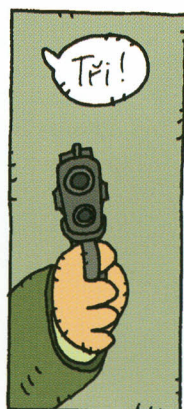
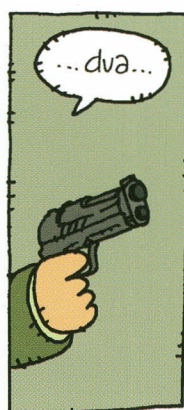
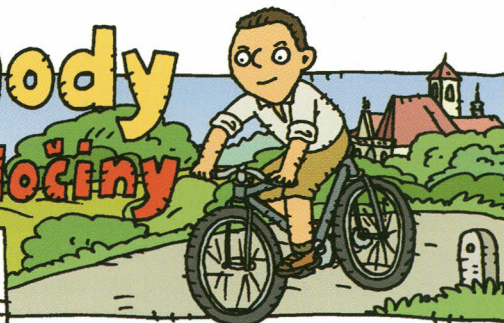
Scénář a kresba: Vhrsti

Pokračování příště

9. díl: Nikdy nepotrestané zločiny

9. díl: Nikdy nepotrestané zločiny

Nacisti odbojáře Hurvínka nedostali, komunisti ho za nerozdané letáky zavřeli na dlouhá léta do kriminálu. A estébáci si pak na něm zkoušeli různé způsoby mučení duše i těla.

Hurvínek přetrpěl všechno to týrání celkem bez následků. Nejohroženější podlost a surovost však spáchali komunisté na jeho matince.

Proboha! To je Poldírkova košile!
Bez jediného slova vysvětlení!
Oni ho tam snad umučili!

Není divu, že se psychicky zhroutila,
těžce onemocněla a brzy na to zemřela.

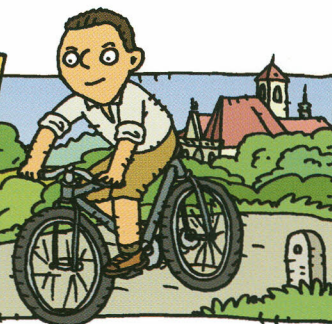

Scénář a kresba: Vhrsti

Pokračování příště

Hurvínkovy příběhy

10. díl: Sběratel příběhů

Od nešťastné nehody s výbušninou v kamnech trpěl častými záněty uší. Ve vězeňské nemocnici tak trávil celé týdny. Bavit tam ostatní veselými historkami, ale zároveň vyslechl i mnoho osudů umírajících, kteří tušili, že už se z komunistického vězení nikdy nedostanou...

Můj tatínek pocházel z proletářské rodiny. Po válce k němu přišli a řekli: „Hynku, tvůj kluk byl v odboji, ty jsi proletář. Pojď k nám do komunistické strany.“

Ale chodíš do kostela. To přestane.

Sotva skončila válka, už mi zase bude někdo poroučet?!

Mému strýci říkali: Pojď mezi nás, takové lidi tam potřebujem.“

A na co? Abychom měli mezi sebou takový statečný, odvážný, co dělali odboj.

Ale, soudruzi, vždyť je to moc tvrdé na vytržení prdele.

HA HA HA HA HA HA HA HA

Pánové, vy se tu bavíte, přitom vedle leží Rudolf Beran, bývalý ministerský předseda.

Myslím, že umírá.

Já jsem se obětoval za protektorátu, stal se premiérem a teď mě mají bolševici soudit?

Přitom mě v dubnu 1942 v Berlíně zatkl gestapo a odsoudili mě za napomáhání Velezradě.

Měl by tyhle osudy někdo sepsat.

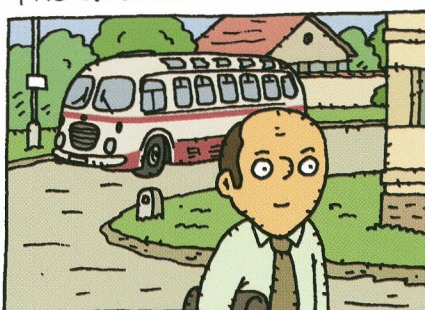
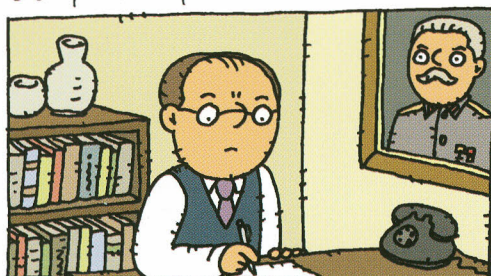
Někdo, kdo má šanci, že se odtud dostane živý.

Já už se třeba z kriminálu nikdy nedostanu. A jak se lidi dozví, že jsem nebyl žádný zločinec?

Jeden Hurvínkův příbuzný ve straně byl. Přestože se za svou rodinu styděl, prosadil po letech obnovení procesu a Leopoldovo předčasné propuštění...

S čím Hurvíněk v kriminále začal, v tom pokračoval i na svobodě.

Objížděl kraj a sbíral osudy obyčejných lidí.

Scénář a kresba: Vhrsti

Konec